

3ª DE ESO.

Hola rapaces, unha semana máis vémonos na necesidade de traballar desde a distancia. Antes de nada, espero que todos estedes ben, xunto coas vosas familias. Envíovos unha gran e sentida aperta co todo o meu ánimo e coa ilusión de que pronto estaremos xuntos novamente.

Está semana iniciamos o tema catro do libro de Xeografía, para irnos familiarizándonos cos contidos. Tedes que ler o resumen que vos deixo a continuación. Intentade facer os exercicios. Unha vez realizada toda a tarefa, repasadea e intentar memorizar os datos máis importantes.

O SECTOR TERCIARIO.

1). **Sector terciario**: aquel que se refire á distribución e comercialización (posta en venda) de bens e servizos. Aquí inclúense todas as actividades que non entran nos outros sectores. Dentro do sector terciario hai gran variedade.

Este sector é o máis importante nos países do primeiro mundo, ocupa a máis da metade da poboación.

Leva crescendo sen parar desde a segunda metade do século XX, a medida que melloraba o nivel de vida e a tecnoloxía reducía a man de obra necesaria para os outros sectores. Por iso falamos de terciarización da economía.

2) O sector pódese dividir segundo o financiador dos servizos e o tipo de servizo en:

Servizos privados, financiados cos cartos de persoas ou empresas privadas. O suá principal característica é que segue os principios do mercado, é dicir, están en función dun sector específico de consumidores, e carecen de universalidad.

-Servizos ao consumidor (comercio, lecer, servizos sociais complementarios, turismo, etc) normalmente polo miúdo, é dicir, vendas de pequenas cantidades por parte dos minoristas aos consumidores.

- Servizos ás empresas (recursos para empresas, xestión de empresas, publicidade, investigación) normalmente por xunto, é dicir, venda de grandes

cantidades por parte dos maioristas. Os maioristas compran grandes cantidades de bens que logo venden aos minoristas.

- Servizos de distribución: para transportar bens, persoas ou información (transporte, comunicacións)

Servizos públicos. Financiados con cartos do Estado. Son de dous tipos:

-Servizos de seguridade e defensa; policía e exercito.

-Servizos sociais. Garanten os dereitos humanos e sociais (sanidade, educación, xustiza, etc.) que o sector privado non cubriría na súa totalidade.

Polo tanto a principal características dos servizos sociais públicos é a súa universalidade. Ao conxunto de servizos sociais que gestiona o Estado e que son universais (benefician a todos os cidadáns por igual) chámase Estado do Benestar, e a doutrina económica que os defende chámase keynesianismo. Cando o Estado pon o capital, pero subvenciona a empresas privadas para que realicen ese servizo como intermediarios, falamos de concesións de obra pública (si é unha obra concreta) ou concesións de servizos públicos, cando falamos dun servizo público de xestión privada permanente. Poden ser de moitos tipos: abastecemento de auga ou electricidade, recollida de lixos e limpeza, concertos educativos, concertos sanitarios, etc.

3). O comercio (compra venda de bens e servizos) pode ser interior (dentro dun país) ou exterior (entre países).

O comercio exterior mídese sumando o valor dos bens que un país vende a outros (exportacións) e o que o país compra a outros (importacións). Si as exportacións son maiores que as importacións dicimos que a balanza comercial é positiva, si é ao contrario dicimos que é negativa.

Outro indicador é a balanza de pagos, coa que se miden todos os intercambios, non só os bens (como fai a balanza comercial), tamén se contan os servizos e os movementos de capital. Si hai menos ingresos que gastos, dicimos que a balanza de pagos é deficitaria (con déficit), si é ao contrario dicimos que é excedentaria (con excedente ou beneficio).

4) **A globalización.** Desde a Organización Mundial do Comercio, asociación á que pertencen case todos os países do mundo, recoméndase a supresión de

aranceles e o libre movemento de capitais e produtos, pero non de persoas. Igualmente recomenda que as empresas públicas véndanse ao sector privado (privatícese) porque consideran que con iso se melloran os resultados de xestión e de beneficios. Á doutrina que defende a supresión de aranceles e as privatizacións, coñécella como doutrina neoliberal. Seguindo os seus consellos creáronse áreas de libre comercio, nas que se reduciron as fronteiras internas para capitais e produtos:

En Europa, a Unión Europea

En América, a NAFTA (EEUU, México e Canadá)

Con todo, os principais protagonistas no comercio internacional, non son o Estados, que se limitan a poñer ou limitar aranceis (impostos para saír ou entrar do país), os verdadeiros protagonistas son as empresas multinacionais, tamén chamadas corporacións multinacionais. A grandes corporacións teñen a súa sé nos países do norte, tamén chamado o "centro" económico, e controlan os prezos dos recursos e produtos que proveñen do sur, tamén chamada "periferia" económica.

4). O transporte. Entre as rexións do planeta establécense movementos de mercancías e capitais chamados fluxos comerciais. As mercancías e as persoas desprázanse en medios de transporte que contan con infraestructuras:

- Vehículos terrestres polas estradas
- Ferrocarril polas vías
- Transporte aéreo entre aeroportos
- Transporte marítimo entre portos.

Os produtos almacénanse en grandes contenedores e desprázanse con cargueros, grandes buques de carga preparados para iso. Cando chegan aos portos, grandes camións ou trens, trasladan eses contenedores a polígonos industriais próximos ás cidades. Desde os polígonos, pequenos camións e furgonetas moven pequenas cantidades de produtos aos establecementos comerciais da zona urbana.

As infraestructuras interconectadas forman redes de transporte. As redes de transporte segundo a súa forma e a ubicación dos seus nós de transporte (puntos onde coinciden varias liñas) poden ser de varios tipos: un eixe lineal, unha rede (máis ou menos estruturada). Cando nun eixe ou rede de

transporte coinciden varios tipos de medios de transporte, falamos dunha rede ou un nó intermodal. Estas fórmanse coas liñas ou eixes

En España a rede de estradas é unha rede radial (conflúen nun punto central) con centro en Madrid. A rede de ferrocarril é tamén radial, pero a rede do tren de alta velocidade (AVE) é lineal (Barcelona-Zaragoza-Madrid-Málaga). Os aeroportos con maior número de pasaxeiros son: Madrid, Barcelona, Palma, Málaga, Gran Canaria e Alacante. Os portos con maior actividade de transporte de mercancías son: Algeciras, Valencia, Barcelona, As Palmas, Bilbao, Tarragona e Málaga.

5). O turismo. É unha actividade do sector terciario moi importante nos países desenvolvidos. Se expande durante a segunda metade do século XX grazas ao aumento do nivel de vida e á generalización das vacacións pagadas. Refírese ás viaxes e estancias fóra da túa contorna habitual de duración inferior a un ano. Hai varios tipos de turismo: turismo cultural, de sol e praia, rural (campo e pobos), deportivo, de negocios, etc.

En España son importante os ingresos xerados polo turismo A maior parte dos turistas que chegan a España son británicos (25%), seguidos de franceses e alemáns (15% cada un). As comunidades que máis turistas reciben son as seguintes :Cataluña, Baleares , Canarias, Andalucía, Comunidade Valenciana, e Madrid.

EXERCICIOS.

OS DIFERENTES TRANSPORTES

1. Completa esta táboa na que debes comparar os diferentes medios de transporte que coñeces, contrastando as vantaxes e as desvantaxes de cada un, así como o seu distinto uso.

TRANSPORTE	USO	BENEFICIOS	INCONVINTES

2.- Nun mapamundi, traza a ruta que seguirías e os medios de transporte empregados para trasladarte ou levar mercancía entre os seguintes puntos:

Carne da Arxentina a España.

Material informático de Nova Zelandia a Alemaña.

Viaxe turística de Noruega ao Caribe.

Viaxe de negocios de París a Nova York.

Madeira dos bosques de Canadá a Ottawa.

3.- Cal dos movementos citados é o máis económico? E cal o máis caro?

4.- Pensa outras tres rutas nas que combines outros transportes que non nomeases arriba.